

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERAD

TIDNING

FRÅN DET VACKRA BLEKINGE. — FOTO. A. BLOMGREN, KLIPPAN.

21:STA ÅRG.

DEN 5 SEPTEMBER 1920

N:o 49

Milbring

GUSTAF RIBBING.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

I dessa dagar av allmän upplösning i världens politiska organisation har det gjort ett egendomligt upphöjt intryck att se representanter för den ojämförligt största delen av kristenheten sammantråda för att överlägga om de dogm- och organisationsfrågor, som hittills sedan århundraden hållit dem åtskilda. Det är medlemmar av den anglikanska, den grekiskt ortodoxa och de olika protestantiska kyrkosamfund, som på detta sätt samträtt i Genève, ledda av uppfattningen, att det, som skiljer de olika religionerna från varandra, icke är af den väsentliga beskaffenhet, att det skulle vara till hinders för att samlas alla kristna utanför den katolska kyrkan i en gemensam, en *katolsk, men icke påvisk* kyrka, något, som skulle bli av betydelse särskilt för missionen i hednäländerna. Denna "ekumeniska" kongress, vars resultat, då detta skrives, ännu icke är bekant, har föregåtts av en särskild överläggning av präster och lekmän från de skandinaviska ländernas kyrkor, från de amerikanska protestantiska församlingarne i Amerika samt från Schweiz' reformerta. Den främste representanten för Sveriges kyrka på den prästerliga sidan har därvid varit ärkebiskop Nathan Söderblom, på lekmannasidan vice ordföranden i Svenska kyrkans missionsstyrelse f. hovrättsrådet Gustav Ribbing.

Gustaf Ribbing är född i Stockholm den 17 juli 1849 och broder till den ej mindre för sina kyrkligt-kristliga och humanitära intressen än för sina stora egenskaper som akademisk lärare och allmän läkarepraktiker utmärkte professor Seved Ribbing i Lund. Föräldrarne voro expeditionssekreteraren Gustaf Edward Ribbing och hans maka Hedvig Maria av samma urgamla och redan år 1625 adlade släkt. Efter att år 1868 ha avlagt mogenhetsexamen i Stockholm blev Gustaf Ribbing samma år student i Uppsala och avlade därstädes juris utriusque kandidatexamen år 1876. Efter fullgjord tingstjänstgöring blev han år 1878 av Svea hovrätt utnämnd till vice häradshövding och fortsatte därefter sin domarekarriär i Svea hovrätt, där han år 1886 utnämndes till fiskal och år 1889 till assessor. Under riksdagarna 1881 och 1882 hade han dessutom tjänstgjort som sekreterare i riksdagens bevillningsutskott men ägnade sig för övrigt strängt och pliktstroget åt det lagskipande värv han åt sig utvalt som livsuppgift. År 1897 valdes han visserligen till justitieombudsmannens efterträdare och inträdde även på hösten samma år efter den då till justitieråd utnämnde Hugo Bohman som detta viktiga ämbetes innehavare, men lät icke återvälja sig: för en allmän åklagares värv lämpade sig icke hans naturell. I början på 1898 har han befordrats till hovrättsråd i Svea hovrätt och i denna egenskap kvarstod han, tills han år 1900 utnämndes till domhavande i Uppsala läns norra domsaga varifrån han å gick 1919.

Som innehavare av detta domareämbete kom Ribbing att utträtta vad som säkerligen framför allt kommer att minnas som hans livsgärning. Både när han satt i domarestolen och då han handledde sina unga biträden i deras första steg i praktisk juridisk verksamhet, hade han de rikaste möjligheter att låta de hjärtats och själens djupare liggande egenskaper komma till uttryck, vilka både hos domsagens befolkning och en yngre juristgeneration efterlämnat en oförgätlig bild av något av det förnämsta, som i dessa ställningar kan åstadkommas.

Högt över dagens tillfälliga strider, har ett av hans forna tingsbiträden skrivit, lever i vårt gamla kulturland rättsvördnaden sitt samhällsskyddande liv. Ingenstädes torde detta framtråda starkare än vid våra underätter på landet. När häradshövdingen där, omgiven av sin halvruud av tolv nämndemän, fäller dom, har han en ganska livlig känsla av, att det är oväld. Och när Gustaf Ribbing, omgiven av en ofta sällsynt ut-

vald nämndemannakrets av resliga Upplandsbönder lät en hemfridsstörare förstå sin skuld eller förhjälp te en stackars övergiven barnaföderska till sin rätt eller, såsom ej sällan hände, avböjde en livslång träta mellan ett par grannar om en struntsak med en förlikning, som oftast godtogs, då förstod man, att i den enkla tingssalen vid Orbyhus utfördes en samhällsbyggande gärning, vilken kostade oändligt mycket mindre än mångt storvulet omstörtningssprojekt, men visserligen icke förutsatte mindre omtanke än detta och ej håller bragte ringare resultat till det allmännas båtнад. Så fattade ganska visst Gustaf Ribbing också sin ställning i den tjänst han var satt att sköta och vilken han skattade högre än alla andra uppgifter för vilken hans tid togs i anspråk. Och därför blev han nog också så allmänt vördad och aktad av alla, som därvid trädde i beröring med honom, vare sig såsom rättssökande eller biträden i arbetet. Bland dessa befann sig bl. a. flertalet av dem, som utbildade sig för akademisk lärareverksamhet vid Uppsala universitet. Lång är raden av dem, genom vilka Gustaf Ribbings domaregrundsats på detta sätt kommit att övergå i svensk praktiskt-juridisk tradition.

I god överensstämmelse härmed har stått Gustaf Ribbings ställning till fädernas kyrka. Den har alltid stått för honom som en av de fasta punkterna i samhällets utveckling till säkrare rättsinstinkt och högre sedlig vilja. I kyrkligt som i borgerligt har han städe varit en samhällsbevarande man, en konservativ i detta ords egentliga mera än i dess partipolitiska betydelse. Han har icke hört till dem, som genom att blunda trott sig kunna undkomma den vetenskapliga forskningens resultat eller följderna av den samhällsutveckling, som blivit en följd av det sista århundradets naturvetenskapliga, tekniska och industriella framsteg. Han hörde t. ex. till en pastor primarius Fehrs värderade vänner liksom han nu hör till ärkebiskop Söderbloms följeslagare på expeditionen för att om möjligt kunna skapa en enhet, där förutsättningarna för splittring i själva verket sedan länge knappast funnits för handen och numera smält undan till intigheter i förhållande till andra motsättningar. Men med allt detta eller kanske riktigare uttryckt i kraft av allt detta har Ribbing desto fastare känt sig bunden vid det kyrkosamfund, som i Sverige företer den underbart fasta bilden av en institution, som står sig genom tidernas stormar i kraft av sin protestantiska frihet att oberörd av allt lärdomsväder tillägna sig allt värdefullt av tidsandans frukter, men frigöra sig från det tillfällighetens tidsbundna slagg, som vidlåder dem.

Givet är, att hovrättsrådet Ribbing tagits i anspråk för många uppdrag utöver dem, som närmast ålegat honom i hans rättsskipande värv. Redan år 1896 kallades han av k. m:t till ledamot i den viktiga kommittén för värden av enskildas skogar och fick så taga del i förarbetena till vår nu gällande, år 1903 av riksdagen antagna skogsvårdslagstiftning. Senare förordnades han år 1898 att som ordförande deltaga i en departemental kommission för utarbetande av förslag till bestämmelser rörande vilkoren för anläggning och begagnande av elektriska ljus- och kraftledningar, en kommission, vars arbeten fortfarande i allt väsentligt ligga till grund för gällande bestämmelser i ämnet. De sista åren har hans kraft slutligen tagits i anspråk för utarbetande av förslag till omorganisation av domkapiteln och ny stiftsindelning.

Gustaf Ribbing har städe gjort sig bekant som varm försvarsvän och hörde till de män, som togo verksam del i pansarbåtsinsamlingen 1912. Den svenska flottans målsmän skänkte honom sitt erkännande därför genom att välja honom till hedersledamot av Örlogsmannasällskapet.

Foto, Hallberg, Mora.

ANDERS ZORNS SISTA VILOSTAD, INTILL MORA ÄLDRIGA TÄMPEL, ÖVERHÖLJD MED KRANSAR OCH BAND. Konungaparets och övrig furstlig blomstergård, anförvantes och personliga vänners sista hälsningar, konstens hyllning till mästaren, ortsbefolkningens tack till den förstående och frikostige gynnaren av Dalakultur, hela denna rika och praktfulla skörd av sensommarens kostbaraste som enklaste blommor gav en gripande bild av den förlust Sverige lidit.

Klitch: Bengt Silfverparre.

Zorns jordafärd, vilken ägde rum den 26 aug. i Mora, blev genom sin stämningfulla egenart en gripande och oförglömlig högtidlighet.

Det var en stilla sensommar dag med blek sol från en mattblå himmel men med den inbrytande höstens lysande färgprakt över naturen, en med skönhet och vemod mättad tavla som omramning åt den store dalasörens sista färd. I Mora köping och hela Siljansdalen vajade flaggorna på halv stång, och på alla vägar syntes dalafolket, som lämnat det bråskande skördearbetets angelägna bestyr, i stora skaror och i hembygdens vackra dräkter på väg till Mora kyrkogård för att bringa den hänsövnade en sista hyllning.

I överensstämmelse med den bortgångnes i livstiden uttalade önskan

Fortf. å sid. 779.

En i sitt slag synnerligen märklig anläggning är den skogskyrkogård vid Enskede utanför Stockholm, som nu står inför sin fullbordan och inom närmaste tiden kommer att högtidligen invigas. Kyrkogårdsnämnden i Stockholm har som bekant under flera år fört en hård strid för begravningsplatsernas omdanande på ett estetiskt mera tilltalande sätt än hittills. Vid utformandet av den nya jätteanläggningen ute

SKOGSKYRKO GÅRDEN VID ENSKEDE, Stockholm. en märklig och tilltalande nyanläggning.

vid Enskede har hänsyn hela tiden tagits till den omgivande naturen och dess stämningvärden. Hela den praktfulla tallskogen med dess tusentals smäckra stammar står sålunda kvar oförändrad och komma de döda att efterhand få sin vilostad mellan dem. Besöket vid en anhörigs grav måste också här i skogen bli på ett helt annat sätt fyllt av högtid och ro än på de gamla kyrkogårdarna med dess sammanförda monument.

Kostnaderna för iordningställandet av området i fråga ha hittills uppgått till omkr. en million kr.

Pressfotos.

Klitch: Bengt Silfverparre.

TILL MINNET AV ANDERS ZORN.

PA 50-ÅRS DAGEN 1910: 1. Med maka och moder. 6. I den närmaste vänkretsen. Man ser däribland prins Eugen, Eugens dötter, landshövding Holmqvist, E. A. Karlfeldt, Carl Larsson m. fl.
 2. I ARBETE Å SIN BERÖMDA GUSTAV VASA-STATY.
 3. BESÖK AV DEN FURSTLIGE VÄNNEN. Prins Eugen besöker etsningar i Zornska Morattemmet.
 4. PÅ BALTISKA UTSTÄLLNINGEN 1914 bland några av sina verk i ojala, etsning och skulptur.
 5. I ATELJERN I STOCKHOLM.

7. PÅ 60-ÅRS DAGEN 1920. I samma trogna vänkrets. 8. ETT UTMÄRKT VARDAGSFÖRTRÄTT, taget 1919. Amatörfoto. 9. VID IDROTTS TÄVLINGAR VID MORASTRAND 1912. Amatörfoto.

NORDISKT MINISTERMÖTE I KÖPENHAMN.

Öfver fotografen
NORDENS STATS- OCH UTRIKESMINISTRAR MÖTAS I KÖPENHAMN: *Sittande fr. v. Sveriges utrikes- och statsministrar friherre E. Palmstierna och H. Branting; Danmarks stats- och utrikesministrar: N. Neergaard och H. Scavenius; Norges stats- och utrikesministrar O. B. Halvorsen och Michelet. — Text å sid. 782.*

Kliché: Bengt Silfvergran.

PROFESSOR TROELS-LUND 80 ÅR.

DANMARKS BERÖMDE HISTORIKER. TILL 80-ÅRS DAGEN DEN 5 SEPTEMBER. *Text. å sid. 782.*
Efter ett i dagarna av hovfoto. Elfeld taget porträtt.

MELLANHANDSKOMMISSIONEN SAMMANTRÄDER. Fr. v. herrar Axel Dahlström, Johan Leufvén (ordf.), Elof Andersson och Hugo Heyman. — Pressfoto

Som bekant bemyndigade k. m:t för någon tid sedan jordbruksministern att tillkalla sakkunniga för utredning och förslag dels till begränsning av mellanhandssystemet och dels till lämpliga åtgärder att föra landsbygdens producenter och städernas konsumenter av livsmedel i direkt beröring med varandra. Till dessa sakkunniga ha nu utsetts direktören hos Sveriges allmänna lantbrukssällskap Johan J:son Leufvén, ordförande, samt sekreteraren och adjungerade ledamoten i Socialstyrelsen, fil. kand. Hugo Heyman,

landstingsman Elof Andersson i Fältenborg, bankdirektör Gerhard Magnusson och ledamoten av Göteborgs stadsfullmäktige Axel Dahlström. Kommittén som hade sitt första sammanträde den 24 augusti, har hos jordbruksministern hemställt att bliva förstärkt med två nya medlemmar, representanter för producent- och konsumentintressena. En av dessa bör, framhålls det, vara expert ifråga om lantmännens försäljningsorganisationer liksom den andre bör hava varit verksam inom den kooperativa organisationen.

Naturhistoriska Riksmuseet har fått ett synnerligen värdefullt tillskott till sina zoologiska skådesamlingar, en vit noshörning, *Diceros simus* Burchell, som uppställdes i stora entréhallen, mitt emot den där förut stående väldiga elefanten. Den nya attraktionen är också en verklig jätte, närmare fyra m. lång och två m. hög. Dess vikt uppgår till drygt 2,000 kg. Det ansvarsfulla uppmonterandet har varit anförtroddt åt konservator J. Meijert som också slutfört sitt arbete på ett sätt som förvärvat honom erkännansamma lovord från fackmän.

Materialet till det väldiga djuret, näst elefanterna de: största nu-

tida på land levande däggdjuret, hemsändes i mitten av förra århundradet till Riksmuseet av den med rätta så berömda forskningsresanden och samlaren J. A. Wahlberg. Själva skelettet uppställdes i museum redan år 1865 men den samtidigt med skelettet erhållna huden blev däremot ej uppstoppad av brist på utrymme för det väldiga föremålet, ett hinder som nu ej möter.

Den vita noshörningen upptäcktes av Burchell år 1812 i Bechuanalandet och det visade sig så småningom att dess utbredningsområde begränsades av Oranjerfloden i söder och Lambesi i norr. Djurarten var då tämligen talrik men decimerades genom jakt och i närvarande tid torde det knappast finnas en enda levande vit noshörning kvar i denna trakt. Däremot torde en art ännu finnas kvar i Ladodistriktet av Sudan ävensom i Neledistriktet av belgiska Kongo.

Till bild å sid. 783.

Tyske livsmedelsministern dr Hermes befinner sig f. n. i London för att konferera med engelske livsmedelsministern Mc Curdy. Dr H. har uttalat, att 'yskarne förstå, att de måste taga konsekvenserna av sitt nederlag och uppfylla fredsfördraget. Något hemligt samförstånd mellan Tyskland och Sovjet-Ryssland existerar icke. Tyskland begär arbete och bröd och kommer, om dessa önsksningar villfaras, att tillbakavisa varje tanke på bolschevism. Prisgives däremot landet åt fortsatt hunger och elände kan en sådan försäkrans icke lämnas.

Her fotografis

Kliché: Bengt Silfverparre.

EN VIT NOSHÖRNING (*DICEROS SIMUS BURCHELL*) TILL RIKSMUSEUM. Hemsänd av forskningsresanden J. A. Wahlberg, monterad av konservator J. Meijert.

FRU HILDUR CARLBERG. Skådespelerska, Stockholm.
F. 1843. † 25 aug.

Den 25 augusti avled i Stockholm skådespelerskan fru Hildur Carlberg i en ålder av närmare 77 år.

Fru Carlberg började sin teaterbana 1859 hos direktör Beckman, tillhörde flera år Elfforska sällskapet, Folkteatern samt senare Nya teatern. Hennes roller inom såväl komedi som tragedi voro snart sagt oräkneliga. Vid 67 års ålder, alltså år 1910, slutade hon sin teaterbana och kom 1918 till det då nya ålderdomshemmet "Höstsol" — hon var en av de första pensionärerna — och stannade där ungefär ett år.

Sedan dess har hon med stor framgång ägnat sig åt filmen. Ännu en gång får man återse Hildur Carlberg och då i hennes tredje, sista och största filmroll som den åttioåriga hjältinnan i "Präst-änkan", den efter Kristoffer Jansons "Prestekonen" i Norge denna sommar inspelade filmen, ur vilken vårt porträtt är taget.

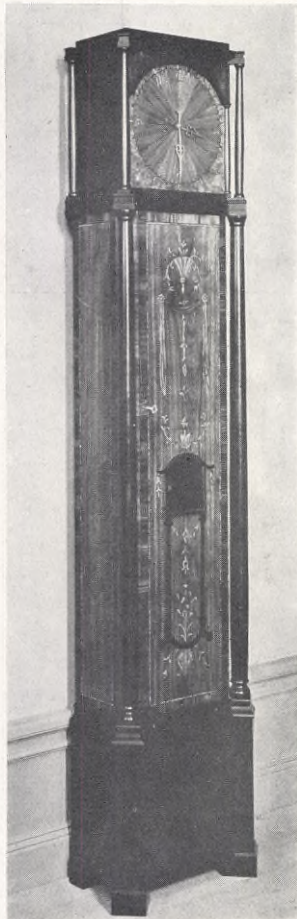

Foto. Rosenborg, Stockholm.
STÄNDUR AV JAKARANDA MED INLÄGGNINGAR I OLIKA TRÅSLAG, utfört av arkitekten Carl Malmsten, inköpt för Nationalmuseum.

EN OSEDVANLIG FAMILJEHÖGID. F. hemmansägaren Magnus Nilsson, Tofta, Landskrona, och hans maka fira järnbröllop. Efter fotografi.

Före hemmansägaren Magnus Nilsson, Tofta församling vid Landskrona, och hans hustru firade nyligen sitt järnbröllop, således efter 65 års äktenskap. Redan diamantbröllop — 60 år — är ju något rätt ovanligt men ett järnbröllop torde höra till sällsyntheterna. De två gamla, som nu lämnat gården åt sin son och sonhustru, t. h. vid bordet, äro båda ännu friska och krya och följa med intresse dagshändelserna. Som yngre deltog N. i kommunala värv, var ledamot av kyrko- och skolråd m. m. samt är allt fortfarande kyrkoverd.

* Smålands artilleriregemente firade den 28 augusti sitt 25-årsjubileum med en i Jönköping anordnad högtidlighet, till vilken inbjudits ett 100-tal gäster, huvudsakligen före detta manuskap och befäl jämte en del representanter för Jönköpings stad.

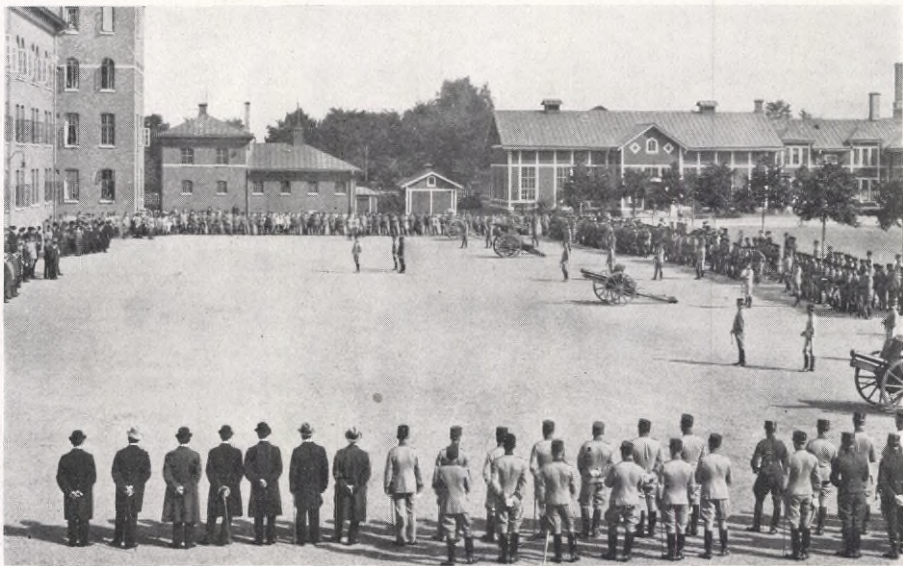

Foto. Björtingson, Jönköping.

Kläd: Bengt Stenroos.

SMÅLANDS ARTILLERI-REG:TE FIRAR 25-ÅRSJUBILEUM DEN 28 AUG.

FLYGOLYCKAN VID REVINGEHED.

Foto. Ohm, Malmö

DET FÖROLYCKADE AEROPLANET.

Klithé: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sölm-Ölg.

Amatörfoto.

FÄNRIK ARILD SYLVAN.
Aeroplanets vid olyckan omkomne spanare. - Foton. tagen under väntan på den första uppstigningen å Hägerstalund d. 28 sistl. april.

Den 25 augusti krävde svensk aviatik sitt 28:de och 29:de dödsoffer då nämligen vid Revingehed ett av arméens nya spaningsaeroplan störtade, varvid den medföljande spanaren, fänriken vid Positionsartilleriregementet *Arild Sylvan* ögonblickligen dödades och föraren, furiren vid flygkompaniet, *Åke Fries*, erhöi så svåra skador att han samma dag avled på sjukhuset på Revingehed, dit han förts.

Anledningen till olyckan torde hava varit att aluminiumkåpan på propellernäven lossnat och fallit bort, varigenom motorns arbete kommit att förete skakningar. Föraren uppfattade tydligen dessa skakningar som tecken på motorskada och slog därför ifrån motorn samt sökte nödlandning genom glidflykt. Flygningen måste emellertid på grund av att ett utgrenat kraftledningsnät hindrade landningen utsträckas, farten blev för låg för att aeroplanet skulle kunna hålla sig uppe, och plötsligt sjönk det igenom, kantrade och störtade.

Den fasansfulla händelsen bevitnades av bland andra hela Södra skånska infanteriregementet, vilket befann sig ute på trupperöver, och varifrån hjälp, läkare och bärar avsåndes till olycksplatsen.

Fänrik Anders Johan Arild Georgsson Sylvan var född år 1897 och son till överstelöjtnant *Georg Sylvan* i Stockholm. Han fick sin officersfullmakt i december 1918 och kommenderades för kort tid sedan till flygspanarskolan, som först var förlagd till Malmslätt men sedan flyttades till Ljungbyhed.

Forts. å sid. 782.

Efter porträtt.

FURIR Å. F. L. FRIES.
Förare vid dödsflygningen och avliden av vid olyckan erhållna skador.

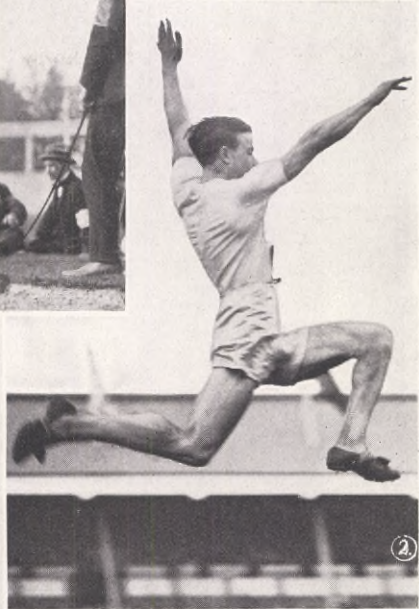
Foto. V. Andersson, Munkfors.

MILLIONBRAND VID MUNKFORS JÄRNVERK DEN 28 AUGUSTI. Det s. k. gamla källvalsverket ödelagt.
Text å sid. 782.

Klithé: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sölm-Ölg.

1 o. 2. KALMAR-PETTERSSON, Sverige, gör sitt magnifika längdhopp, vilket inbringade honom och vårt land en första guldmedalj.

3. FRANK FOSS, Förenta staterna, segrare i stadhopp med världsrekord 4 m. 09.

4. LÖVLAND, Norge, segrare i 10-kamp.
Se föreg. n:r.

Efter de heta striderna börjar man nu känna trötthetssymptom och väntar endast att fotbollsmatcherna skola skänka liv åt Spelen genom att locka en större publik än vad annan idrott förmått, möjligen med undantag för boxning och vattenpolo.

Det har icke varit samma stämning över det hela som vid Stockholmsspelen 1912. Tillslutningen från

Ef er fotos.

Kliché: Bengt Sjöbergström.

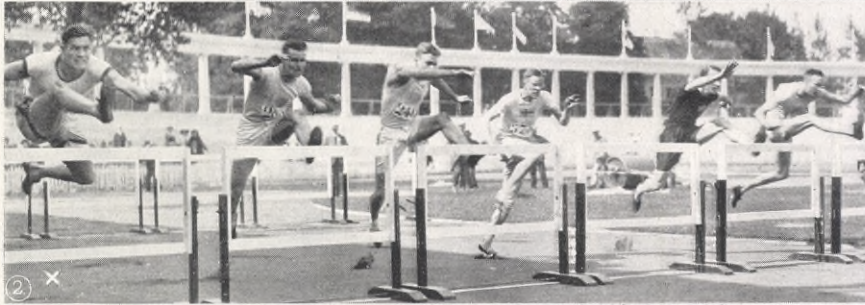
5. PÖRHÖLÄ, Finland, segrare i kulstötning.

NÅGRA ÖGONBLICKS-
BILDER FRÅN OLIKA
MÅSTERTÄVLINGAR.

1. STEEPLE CHASE
med segraren (X) Hodge,
England.

2. FINALEN I 110 M.
HÄCKLÖPNING med
segraren (X) Thompson,
Kanada.

3. STARTEN TILL
10,000 M. LÖPNINGEN.
Segraren (X) Nurmi,
Finland; synes jämväl
vid X å bild 4 jämte 4:e
pristagaren, Maccario,
Italien.

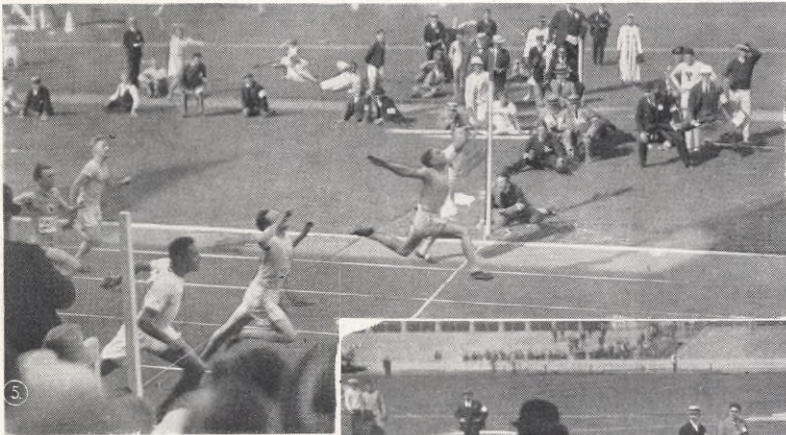
allmänhetens sida var ringa t. o. m. då arrangörerna en dag, med ett intressant tävlingsprogram lämnade

fri entré i syfte att Stadiontävlingarna

väcka intresse för idrotten. — blevo huvudsakligen en kraftmätning mellan Amerikas, Finlands, Sveriges och Englands idrottsmän, vilka blevo de främsta i nu nämnd ordning med resp. 210, 95, 90 och 80 poäng.

Stadionveckan, som den fria idrottens vecka i olympiaderna kallas, avslutades den 23 aug. och medförde för Sverige endast tredje platsplacering i korta häcken och laglöpningen 3,000 m.

Den 24 s. m. gick långa stafetten men utan någon större framgång för Sverige. Den da-

5. FINALEN I 100-M.-LÖPNINGEN
med Paddock, Förenta Staterna som
segrare.

6. FINAL I 400 M. HÄCKLÖPNING
med Loomis, Förenta Staterna som
segrare.

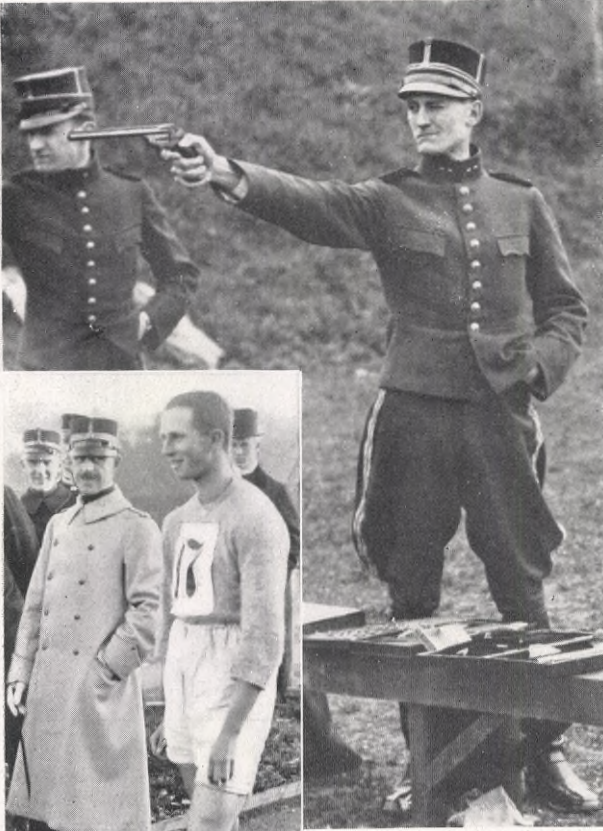

Foto Modén, Sthlm.

LÖJTNANT G. DYRSSEN, SVEA ART.-REGTE, 1: E PRISTAGARE I OLYMPISKA SPELENS FEMKAMP, den förnämligaste av spelens alla tävlingar.

LÖJTNANT E. DE LAVAL, SVEA ART.-REG., 2: DRA PRISTAGARE I FEMKAMPEN. Även 3: dje och 4: de prisen belades av svenska officerare, resp. löjtn. G. Runö, Västerbottens regte och löjtn. Bengt Ugglå, Svea Livgarde.

gen innehöll mest förberedande tävlingar i simning och simhopp.

Och den 24 aug. kom det glädjande meddelandet att Sve-

rige belagt de fyra främsta platserna i raka hopp samt de två främsta i 400 m. bröstsim. Alltså 11 svenska poäng av 12 möjliga. Vattenpolomatcher ha under dagarne gått av stapeln och den 26 s. m. blevo svenskarne slagna av det belgiska pololaget efter att ha segrat i ett antal tidigare matcher.

I modern femkamp gävo oss våra unga duktiga officerare gott hopp om placering redan i de första tävlingarne och hemförde den 27 aug. alla sex poängen, därigenom återuppreparande 1912 års bragd.

Den 26 s. m. hade lagtävlan i gymnastik ägt rum och här vann Sverige en traditionel. seger närmast följt av Danmark och Belgien. Skillnaden mellan Sverige och Danmark i poäng var dock ej stor. Danskarne ha gått framåt betydligt i denna svenska idrott och ägnar den ett relativt mycket större intresse än vi. Vad vi alltså ännu leva och segra på torde vara den övervikt i gymnastikkultur vi ännu äga. Frågan är dock om icke danskarne snart distanserna oss genom sitt i breda lager utbredda gymnastiserande. De ha dock ännu ej riktigt lyckats frigöra sig från en del inslag av den tyska turnen.

I stort sett har den gångna veckan varit svenskarne bästa under spelen. Vid två tillfällen ha vi nämligen dominerat och slagit ut alla medtävlade om de tre första platserna.

Det lider nu mot slutet av spelen. Fotbollstävlingarne ha börjat och resultatet från dessa ha blivit minst sagt sensationella. Så t. ex. tyckte man synd om norrmännen som redan i början måste möta engelsmännen och naturligtvis skulle bli utslagna. Men telegrafan meddelade en häpen värld att de gamla fotbollsmästarna engelsmännen som ansetts oöverberrinnliga fått stryka på foten för de väl energiska norrmännen. Dessa vunno nämligen med 3 mål mot 1 efter ett ganska underhålligt spel från ömse sidor. Andra sensationen var att danskarne slogos av de relativt okända spanjorerna med 1—0. Sverige hade ett lätt arbete med Grekland och mötte sedan sitt öde i söndagens match mot Holland vilken torde ha varit synnerligen krävande. Svenskarne ledde vid flera tillfällen men holländarne lyckades utjämna i matchens sista minuter och under den därpå följande första förlängningsperioden gjordes intet mål vadan matchen måste förlängas ytterligare. Nu voro emellertid svenskarne slut och Hollands vänsterytter gjorde ett mål vilket inbrakte Holland segern.

Vid senare matcher ha tjeckerna besekrat norrmännen med 4—0 och möta i semifinalen Frankrike som torde bli ett lättfånget byte för de goda fotbollsspelarne från Tjeckoslovakien. Slutstriden synes komma att stå mellan detta senare samt Holland och Belgien.

En ny simmars seger har Sverige vunnit genom Malmroth och Henning som blevo resp. förste och andre man å 200 m. bröstsim. I varierande hopp blev Adlers två, här vann en amerikan.

Från andra tävlingar ha vi just intet haft att hämta. Vår andra plats efter Amerika torde dock knappast bli hotad, då i de återstående tävlingarne: ridning, landhockey och rugby dels motstånd kan bjudas engelsmännen, som möjligen kunna hota Finlands tredje plats, dels engelsmännen torde möta konkurrens från annat håll.

Ännu återstå en rad av tävlingar, däribland ritt, fotboll, innan det hela i mitten av sept. är över. Programmet är denna gång mera omfattande än som tidigare varit vanligt. Det är ansträngande dagar för såväl arrangörer som ledare, och man har ganska allmänt uttalat önskemålet om ett mera begränsat program vid framtida Olympiska Spel. Sr.

ZORNS BEGRAVNING.

Forts. fr. sid. 771.

Skan hade åt begravningsceremonien givits den enklaste form. Kistan, höljid i svenska flaggan och smyckad med en rönnbärs-guirland, fördes på vagn från sorgehuset till kyrkogården, Mäniskoskarorna som fylkat sig utmed vägen blottade i sorg och vördnad huvudet när sorgetaget drog förbi. Från kyrkogårdsgardarne fram till gravplatsen, där Mora hembygdskör samt en hedersvakt av landstormsmän fattat posto, buro sex dalamän kistan, efter vilken följde den bortgångnes maka och övriga anförvanter, prinsarne Vilhelm och Eugen samt närmaste vänner.

Jordfästningsakten, vilken inleddes och avslutades med gemensam sång av gamla psalmer, förrättades ritualenligt av ärkebiskop Skerblom. Inga tal höllos vid griften. Vid kranstedläggningen i graven uttalades endast de ord som kranbanden buro. Först framträdde prins Vilhelm med krans från konungen och drottningen samt från sig själv. Därefter nedlades kranar från Hembygdsförbundet, Stockholms högstskola, Mora strands kommunaltullmäktige m. fl. sammanslutningar och korporationer.

Med anledning av det timade dödsfallet har den bortgångnes maka fått mottaga kondoleanser från konungaparet samt övriga medlemmar av den kungliga familjen, regeringen, prinsen och prinsessan av Wied, konstistitutioner och konstnässammanslutningar i in- och utlandet samt vidare från ett stort antal enskilda personer. Till bären hade sänts en utomordentligt rik och vacker blomstergård.

Fotografering vid begravningshögtidligheten hade undanbetts.

Åfter fotografier.
 Klisché: Bengt Silfverparra.
 MARATHONLOPPET. 1. STARTEN med segraren (X) Hannes Kohlemainen, Finland. 2. SEGRAREN VID MÅLET När Kohlemainen löpte in i Stadion. 3. SVENSKA DELTAGARE under loppet.

Åfter fotografier.
 TERRÄNGLÖPNINGEN VID INLOPPET I STADION: BACKMAN, Sverige, leder, men passeras inom kort av Nurmi, Finland, som segrare och blir 2:dra pristagare.

Klisché: Bengt Silfverparra.
 TENNIS: T. v. M:LE SUZANNE LENGLEN, den fenomenalt skickliga fransyskan, världsmästarinna förut, och nu erörande 2 guldmedaljer. T. h. RAYMOND, Sydafrika, segrade i enkelspel.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. LUNDGREN.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Väring. — 75 år 3 sept.*

E. F. JACOBSON.
Livmedikus. — Stockholm.
70 år 7 sept.*

J. W. E. G. JECHÉ.
Professor. — Stockholm.
70 år 4 sept.*

C. A. H. VON FEILITZEN.
Nyutn. Professor o. chef f.
Centr. anst. f. jordbr. försök.*

T. BERGENDAL.
F. d. Bruksdisponent. — Stock-
holm. — 70 år 5 sept.*

T. R. L. BROSTRÖM.
Landskamrerare. — Karlstad.
60 år 7 sept.*

G. PHILIPSON.
Godsägare. Komm.-st. ordf.
Uljhäll. — 60 år 6 sept.

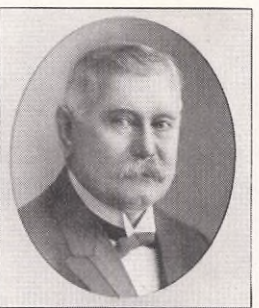
N. T. LINDMARK.
Direktör. — Stockholm.
40 år 3 sept.*

N. A. NILSON.
Rådman. — Skara.
70 år 8 sept.*

A. F. JANSON.
Riksdagsman. — Bräten.
60 år 19 aug.*

J. G. ENVALL
Garverifabr. Komm.-man. —
Säfte. — 60 år 30 aug.

A. OLSSON.
Direktör. — Hålsingborg.
50 år 6 sept.

P. J. A. CHARLÈS †.
F. d. Provinsialläkare. — Bords.
F. 32. † 21 aug.*

C. R. EKSTRAND †.
F. d. Lektor. Fil. Dr. — Göte-
borg. — F. 38. † 14 aug.*

J. M. STUART †.
F. d. Riddarhussekreterare.
Stockholm. F. 44. † 28 aug.*

Porträtt till veckans Porträttgalleri

böra vara av **möjlighet sena datum** för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågeformulär från redaktionen. Särskilt påpekas nödvändigheten av att **alla förnamn angivas, med tilltalsnamnet helt utskrivet och understruket**. Förbiseende härutinnan **utesluter biografi**.

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag emottagas gärna.

* Data å nästa sida.

AUGUST LUNDGREN. Stud. 66, prästv. 70, kyrkoh. i Väring sdn 94, kontr.-prost i S. Vaasbo kontr. sdn 07. Under 12 år ordf. i Mariestads stadsfullm., mångårig ordf. i tax.-nmdr; under 7 år landstingsman.

EMIL JACOBSON. Stud. 70, med. lic. 78, stud. s. ä. massagetherapien h. dr. J. Metzger i Amsterdam, prakt. läk. i Stockh. sdn 79, badintend. i Hjo 84-86, i Loka 92-02, i Varberg 03, senare i Nybro o. Fiskebäckskil. Livmedikus 91.

WILHELM LECHE. Stud. 70, fil. dr. 77, doc. i Lund 76, ff. lär. v. Stockh. högsk. 80, prof. i zoologi där sdn 84. Led. av Vet. soc. i Upps. Naturvetenskapl. förf. Biografi o. helsid-portr. ärg. XI: 51.

HJALMAR VON FEILITZEN. F. 70, stud. 89, utex. fr. Alnarps lantbr.-inst. 92, fil. dr. i Göttingen 97, förste assist. v. Sv. mosskulturfören. 98, tf. förestånd. 01, ord. 02. I dagarne utn. t. professor o. förestånd. i Centralanst. f. jordbruksförsök. Led. av Lantbr.-akad. tilld. akad:s st. guldmedalj 13. V. ordf. i Tekn.-fören. i Jönk. sdn 13.

TOMAS (TOM) BERENDÅL. Utg. fr. Teknolog. inst. 77, ing. v. Bosholms bruk 77-81, bruksförv. o. överting. v. Söderfors bruk 82-99, distp. o. verkst. dir. f. Larsbo-Norns a.-b. 1900-08, v. Avesta järnverks a.-b. 08-10, v. dir. i Sv. Diamantbergb. a.-b. 11-13; ekonomichef i Sv. teknologifören. 14-18, bitr. kamrer där sdn 19. Ordf. i Söderfors komm.-st. o. nml 84-99, led. av Hedemora komm.-nmd o. vägst. 03-03. Järnkontorets kommiss. v. världsutställn. i Chicago 93; led. av industriutsk. v. utställn. i Stockh. 97, av bestyr. f. industriställn. i Gävle 01. Led. av styrelsen i Larsbo Norns a.-b. 1900-03, Avesta järnv. a.-b. 06-10, Siljans järnv. 06-10, Gävle-Dala hypot.-fören. 05-09, Norrg. gruve a.-b. 06-10, Pappersmassförb. (ordf.) 07-14, Mellersta Sveriges ångpannefören. sdn 01, ordf. 20.

TURE BROSTRÖM. Stud. 79, hovr.-ex. 84, v. hvd. 87, länsbokh. i Jönk. i 90, tf. landskamrer i Värml. l. 1900, landskamrer där sdn 01. Sdn 94 led. av domkyrkörådet, kyrkvårdf.; led. av styr. f. Nationalförb. f. Värml. sdn 10.

NILS LINDMARK. Efter avslut. skolestud. o. några års statstj. anst. v. Sv. Telegrambyråen som inspektor 03, avd.-chef 04. En av stift. av Sv.

Pressyrån och dess verkst. dir. sdn 06. Jämväl verkst. dir. i a.-b. Alga. Stockholm, Distrib.-a.-b. Janhekt, Göteborg. o. Distr.-a.-b. Nevander, Malmö. Arsbarn med Sv. Pressbyrå, har Hvar 8 Dag alltid stätt i förbindelse med denna distributionsaffär, en förbindelse som under senare år utvecklats till ett in int samarbete, särskilt beträffande vår tidsnings distribution i Stockholm. — Det är sålunda med stor glädje vi bezagna oss av tillfället att till det i sändig utveckling stadda företags skicklige och kvattige ledare få framföra en hjärtlig lyckönskan.

NIKOLA'S NILSON. På sin tid inneh. av firman Bergquist & N. i Skara. Led. av byggnad sdn 10, rådmän sdn 04

ADOLF JANSON. Äg. egend. i Bräten. Led. av komm.-nmd 12-14, ordf. i pens.-nmd 14-15, ordf. i Kungörsr. egnehemsf. sdn 18, led. av Sv. baptistsamf. miss.-styr. Landstingsman 11-12. Led. av Riksd. A. K sdn 03.

AUGUST CHARLES †. Stud. 52, med. lic. 66, distr.-läk. i Dannemora distr. 66-68, prov.-läk. i Jörlanda distr. 68-76, i Borås distr. 76-93. Inspekt. f. Borås allm. lärov. 79; ordf. i styr. f. Tekn. elem.-sk. där s. ä.

RICHARD EKSTRAND †. Utex. fr. Teknolog.-inst. 58, fil. dr. i Upps. 72; prakt. v. olika verkst. i Amerika samt tj.-gjorde senare som lär. v. Teknolog. inst. t. 70; lektor v. Chalmers tekn. läroanst. 70-04. Rektor v. Sjödj.-fören. i Göteborg skola t. 07; en av initiativtag. t. Lantmaskinistiskolan i Göteborg, förste hed.-led. av Sv. lantmask.-fören. Juryman v. världsutställn. i Chicago o. Paris. En av stift. av Bohus mek. verkst. Göteborg. Justb.-bol. Presenten, Göteborg. int. gar.-a.-b.

JOHN STUART †. Stud. 63, hovr.-ex. 71, v. hvd. 72, tj.-man h. Riksd.-statsutsk. 73-13, rådrv 90-13 sekr.; sekr. h. Riksd. revisorer 78-13. Riddarhuskansliet 84, Riddarhussekr. 90-10. Sekr. i landstatskom. 74, i Oscar-Josephine Fören. sdn 78. Ordf. h. Gojemån f. tills. av förmynd.-skap f. äldre pers. i Stockholm sdn 11. Jämte M. Rystedt utg. Handbok ö. statsverkets medelsförvalt. 2 del. 05. 08.

PROFESSOR TROELS-LUND.

Till bild å sid. 773.

Danmarks mäst vittberömda historiker, den högt ansedde vetenskapsmannen *Professor Tr. Fr. Troels-Lund* fyller den 5 sept. 80 år. Hans livsverk är för länge sedan utfört, hans arbete erkänt och hans betydelse för den historiska forskningen fastslagen.

Troels-Lund är född i Köpenhamn och son till justitierådet byråchef H. F. Lund. Efter att 1866 hava avlagt teol. kandidatexamen blev han 1871 tillsofied doktor på sin avhandling om "Sokrates lära och personlighet" och snart därefter lärare vid officersskolan samt docent vid universitet. Vid en jämförelsevis hög ålder utnämndes han till ordenshistoriegraf. Vidare kan nämnas att han är medlem av Videnskabsnernas Selskab, av Det danska Selskab för Fædrelandets Historie og Sprog samt av Svenska Vitterhets-, historie- och Antikvetenskapsakademien. Hans karriär erbjuder intet av intresse utom det förhållandet att han aldrig blev professor vid Köpenhamns universitet trots det att han erkändes vara landets störste historiker.

Hans berömmelse är att tillskriva de mäktiga verk han skapat, främst att nämna det fjorton band starka "Dagligt Liv i Norden i Slutningen av det 16:de Aarhundrede", ett av de populäraste historiska verk, som skrivits på danska. Det har funnit otaliga läsare i Danmark liksom det även vunnit stor spridning i övriga skandinaviska länder. Det ligger ett betydande och grundligt forskningsarbete bakom dessa skildringar, vilka präglas av en frisk och underhållande ton, fri från allt pedanteri.

För Troels Lund gällde det framfört allt att återgiva de vunna historiska forskningsresultaten i en så populär form, att de kunde göras till hela folkets egendom. Med sitt arbete "Dagligt Liv i Norden" har Troels-Lund skapat ett verk av bestående värde, vilket skall skänka hans namn en varaktig berömmelse. Hans andra stora och betydande arbete är det lika omfattande "Historiske Fortællinger. Tider og Tanker", vilket inrymmer skildringar från så att säga alla perioder av Nordens historia om än i främsta rummet från den tidsepok, 16:de och 17:de århundradena, som särskilt fångat hans intresse. Nu till 80-årsdagen utsänder han ett nytt arbete, dock av mindre omfattning än de föregående.

Utåt sett har Troels-Lund spelat en rätt tillbaka-dragen roll. Hans anspråkslöshet har förbjudit honom att ställa sin person i förgrunden och i dagens politiska strider har han aldrig deltagit. Han är emellertid en varmt nationellt kännande man och har

ståde visat ett levande och utomordentligt stort intresse för den danska försvarsrörelsen. Hans förtjänster på detta område har tillfört honom ordförandeskapet i Centralkommittén för De danske frivillige Corps. När någon av dessa kårer, Livjägarna, Akademiska skyttekåren eller någon annan har större parader ser man alltiämtd den gamle sirlige civilklädda mannen bland de många militärerna, av alla och en var hälsad med den djupaste aktning.

På 80-årsdagen kommer Troels-Lund att tvingas fram ur sin tillbakadragenhet för att mottaga de stora hedersbevisningar man förbereder och med vilka man vill bringa honom det danska folkets tack för de historiska verk, han skapat och vilka i ordets egentliga mening blivit en hela nationens egendom.

A. H.

Till bild å sid. 773.

Nordiska ministerrödet i Köpenhamn tog sin början den 28 aug. med ett inledande sammanträde i Christian Vilks Paläs. På följande dag höllos två sammanträden. Under pausen mellan dem mottogos de svenska och norska representanterna, i skilda grupper, i audiens av konungen. På aftonen voro deltagarna i konferensen konungaparets gäster. Sedan ett sista sammanträde hållits den 30 aug. upplöstes mötet. Den kommunicerade överhandlingarna, vilken, liksom efter tidigare ministerröden, torde vara att förvänta, har, när detta skrives, ännu icke bragts till allmänhetens kännedom.

Fort. fr. sid. 776.

Furiren Åke Fries var i 25-årsåldern och son till godsägare Otto Fries på Mariehof i Östergötland. Han inträdde i krigstjänst 1917 och blev 1919 furir vid fälttelegrafkåren. Under större delen av sin militärtid har han varit kommanderad vid flygkompaniet på Malmslätt, där han utbildats till flygare.

Maskinen som blev så gott som fullständigt krossad var en helt ny spaningsmaskin av Albatrosstyp, konstruerad av ingenjör Kjellson och byggd för några månader sedan vid Malmslätt. Den var försedd med vattenkylst, fast 260 hästkrafters Mercedes-motor och utrustning av modernaste slag såsom trådlös telegraf, fotografiapparat och plats för kulsprutor.

Text till bild å sid. 776.

Uddeholms aktiebolags kallvalsverk i Munkfors härjades den 28 aug. av en förödande eldsvåda, vilken åstadkom en enorm materiell skada, uppgående till 4 å 4½ mill. kr. Branden utbröt vid 10-tiden på kvällen långt efter det att dagens arbete i fabriken slutat och tog det våldsammaste förlopp i det att byggnaden inom några minuter bildade ett flammande eldhav. Först vid två-tiden på natten var branden begränsad. Eldsvådan härjade huvudsakligen det s. k. gamla kallvalsverket vars maskinhus tillika med en del av glödgöhuset ödelades. Det nya verket förblev däremot oberört av elden. Branden anses hava uppstått genom något fel i de elektriska ledningarna.

INNEHÅLL. Hovrättsrådet Gustaf Ribbing (biografi och hel-sidesporträtt). — Nordiska ministerrödet i Köpenhamn. — Mel-lanhandskommisjonen. — Smålands artilleriregementes 25-årsjubileum. — Till Anders Zorns minne. — Flygolycka på Revinge hed. — Professor Troels-Lund 80 år. — Antwerpen-spelen. — Porträtt och bilder till dagskrönika i. — Veckans porträttgalleri m. m.

OROLIGHETERNA I KATTOWITZ, OBERSCHLESIEN. Franskt kavalleri i alarmberedskap framför Teatern.

GEMENSAM TYSK O. FRANSK BEVAKNING av vägen till Bogutschütz varifrån polackarna väntas an-täga.
Efter fotografier.

Den genom Versaillesfreden stipulerade folkomröstningen i Oberschlesien, vilken nu förestår, har ytterligare och i oroväckande grad stegrad den redan förut starka fiendskapen mellan de tyska och polska befolkningslagren. Det växande hatet har i åtskilliga städer, där tyskarne befinna sig i majoritet och särskilt i staden Kattowitz lett till blodiga förvecklingar i vilka även de franska besättningstrupperna indragits.

När det polsk-ryska kriget hotade att taga en för Polen olycklig utgång ville man från tyskt, särskilt arbetarehåll hindra ententen från att undsätta den polska hären med krigsförnödenheter. Fackföreningarna i Oberschlesien förklarade att en sådan vapentransitering på ententens tillskyndade försiggick genom provinsen och anordnade den 17 aug. på skilda platser väldiga arbetaredemonstrationer häremot.

I Kattowitz följdes protestmötet av ett demonstrationståg genom staden varunder det kom till blodig strid mellan demonstranterna och de av dem angripna franska ordningstrupperna. Staden förklarades i beläringstillstånd av högste befä havaren över de i omröstningszonen stationerade franska besättningstrupperna, general Lerond; vilken även, då oroligheterna fortsatte, med vapenmakt återställde ordningen.

Situationen har senare ytterligare komplicerats därigenom att den polska lantbefolkningen i Oberschlesien rest sig och med stöd av en del polska trupper söker göra sig till herre i landet. Upprorshären be-

finner sig nu på marsch mot Kattowitz efter att hava besatt ett stort antal viktiga platser bl. a. Bogutschütz och Laurahütte. I den polska aktionen ingår även nedläggandet av allt arbete i de stora schlesiska bergverksdistrikten. Den tyska regeringen förklarar, att den av fredstraktaten hindras att ingripa i händelserna i Oberschlesien och överlämnar detta till den internationella kommissionen. Enligtse näst ingångna meddelanden synes situationen i Oberschlesien vara stadd i förbättring, i det att de tyska och polska organisationerna ha överenskommit att söka betrygga lugnet under omröstningstiden.

TYSKE LIVSMEDELSMINISTERN D. R. HERMES I LONDON i och för förhandlingar med engelske livsmedelsministern Mc Curdy. Text å sid. 774. — Efter foto.

1. BOULOGNE FIRAR SITT SKYDDSHELGON. Nya fisknär hängas utesfter hu yudgatan där processjonen går fram för att få dem välsignade av kardinalen.

2. HELGONBILDEN buren i procession av unga flickor.

3. EN ANNAN KUSTBILD FRÅN FRANKRIKE. Deauville, den stora, berömda badorten i högsäsong. "La Potinière", den fashionabla mötesplatsen för societeten — efter vad fotons in sändare försäkrar.

1/ter fotografier.

Kilchit: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovillkorligt förbud.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG.